

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

438 **BESLUIT** van 30 juni 1971, houdende vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de Wet van 6 mei 1971 (Stb. 290), tot herziening van het echtscheidingsrecht.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 23 juni 1971, Stafafdeling Wetgeving Privaatrecht, nr. 382/671;

Gelet op artikel IX, eerste lid, van de Wet van 6 mei 1971 (Stb. 290), tot herziening van het echtscheidingsrecht;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Enig artikel

De Wet van 6 mei 1971 (Stb. 290) tot herziening van het echtscheidingsrecht treedt in werking met ingang van 1 oktober 1971.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

Soestdijk, 30 juni 1971.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Uitgegeven de twintigste juli 1971.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

439 **BESLUIT** van 29 juni 1971, houdende regelen betreffende de wijze van kennisgeving en oproeping in zaken van echtscheiding, scheiding van tafel en bed en ontbinding van het huwelijk na scheiding van tafel en bed.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie van 22 april 1971, Stafafdeling Wetgeving Privaatrecht, nr. 253/671;

Gelet op de artikelen 818, eerste lid, en 820, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering;

De Raad van State gehoord (advies van 28 april 1971, nr. 9);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde Minister van 23 juni 1971, Stafafdeling Wetgeving Privaatrecht, nr. 383/671;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1. 1. De in artikel 818, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde kennisgeving en oproeping vinden plaats:

a. ten aanzien van de echtgenoot, die de vordering heeft ingesteld, bij brief;

b. ten aanzien van de echtgenoot, tegen wie de vordering is ingesteld, bij aangetekende brief, tenzij de rechter anders bepaalt.

2. Indien de rechter heeft bepaald dat de in het geding verschenen partijen bij de in het eerste lid van artikel 818 bedoelde persoonlijke verschijning vergezeld dienen te zijn van hun procureurs, wordt dit in de kennisgeving vermeld.

Artikel 2. De in artikel 820, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering bedoelde kennisgeving geschiedt bij brief, tenzij de rechter anders bepaalt.

Artikel 3. De in dit besluit bedoelde kennisgevingen en oproepingen vermelden zo nauwkeurig mogelijk de plaats waar de terechtzitting wordt gehouden. Zij worden onverwijld verzonden.

Artikel 4. Dit besluit treedt in werking tegelijk met de Wet herziening echtscheidingsrecht.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, dat met de bijbehorende nota van toelichting in het *Staatsblad* zal worden geplaatst. Van het besluit en de nota van toelichting zal afschrift worden gezonden aan de Raad van State.

Soestdijk, 29 juni 1971.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.

Uitgegeven de twintigste juli 1971.

De Minister van Justitie,
VAN AGT.

NOTA VAN TOELICHTING

Het ontwerp strekt tot vaststelling van een algemene maatregel van bestuur ter uitvoering van de artikelen 818, eerste lid, en 820, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering, vervat in de Wet herziening echtscheidingsrecht (Wet van 6 mei 1971, *Stb.* 290), die op 4 mei 1971 door de Eerste Kamer der Staten-Generaal is aangenomen. Er zij op gewezen dat in het *tweede* nader gewijzigd ontwerp van die wet (stuk nr. 182) in artikel 818, eerste lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering de zin „De griffier geeft van dag en uur op bij algemene maatregel van bestuur te bepalen wijze kennis aan de partijen en roept hen daarbij op om ter terechtzitting te verschijnen.” ontbreekt. Deze zin kwam aanvankelijk wel op voormelde plaats in het wetsontwerp voor, zonder dat er tijdens de schriftelijke en mondelinge behandeling in de Tweede Kamer enig bezwaar tegen is gerezen. Zij is waarschijnlijk door een misstelling in het op het laatste moment ingediende amendement nr. 40 uitgevallen. In plaats van „het voorgestelde eerste lid” (van artikel 818) had moeten zijn geschreven: „de eerste zin van het voorgestelde eerste lid”. In de eerste redacties van het op dit punt betrekking hebbende amendement (stukken 17 en 36) kwam deze verandering niet voor. Een wetsontwerp, waarbij deze leemte alsnog werd hersteld, is inmiddels door de Eerste Kamer aangenomen (Wet van 9 juni 1971, *Stb.* 380).

Het ontwerp-besluit bevat geen bepalingen betreffende de wijze van kennisgeving en oproeping ten aanzien van de door een (gemeenschappelijk) verzoek ingeleide procedures. Voor dit onderdeel dient men te rade te gaan bij de algemene bepalingen van het Besluit oproepingen en mededelingen verzoekschriftprocedure (in het bijzonder artikel 2, eerste lid, onder *a*), die ten deze zonder meer van toepassing zijn.

Artikel 1. Artikel 818, eerste lid, Rv. (nieuw) schrijft onder meer voor dat de rechter ten dage waarop van eis is gediend op een termijn van ten hoogste drie weken dag en uur bepaalt waarop partijen in persoon, desgewenst vergezeld van hun procureurs, voor hem ter terechtzitting met gesloten deuren dienen te verschijnen. Het onderhavige artikel regelt de wijze waarop de kennisgeving, die tevens de oproeping om ter terechtzitting te verschijnen bevat, aan de partijen wordt medegedeeld.

De in het eerste lid onder *b* tot regel gestelde kennisgeving (en oproeping) bij aangetekende brief veronderstelt uiteraard dat naam en adres van de gedaagde voldoende bekend zijn. Mede met het oog op de mogelijkheid dat deze gegevens niet bekend zijn (b.v. omdat de gedaagde op een onbekend adres

verblijft), kan de rechter een andere, hem meer geschikt voorkomende wijze van kennisgeving bevelen, zoals het plaatsen van een advertentie in een dagblad. Ook kan in dit verband nog gedacht worden aan het geval dat de gedaagde ziek is of verblijf houdt in een psychiatrische inrichting (zie het nieuwe artikel 820a Rv.) en het te vrezen is dat de uitreiking van de aangetekende brief op moeilijkheden zal stuiten. De rechter zou dan kennisgeving bij gewone brief kunnen bevelen.

Artikel 2. Artikel 820, tweede lid, van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (nieuw) bevat het voorschrift dat, wanneer de gedaagde wegens een gegronde reden van verhindering niet ter comparitie is verschenen, de rechter op een termijn van ten hoogste drie weken dag en uur bepaalt voor het houden van een nadere terechtzitting. Het voorgestelde artikel schrijft voor dat de griffier de gedaagde hiervan kennis geeft bij brief, tenzij de rechter anders bepaalt. Dit laatste zal zich kunnen voordoen, wanneer de rechter b.v. een zo groot mogelijke waarborg wil hebben dat de kennisgeving de gedaagde ook werkelijk bereikt en om die reden de voorkeur geeft aan een aangetekende brief (eventueel zelfs met bericht van ontvangst).

Artikel 3. Het is gewenst dat degenen voor wie de in dit besluit bedoelde stukken bestemd zijn niet alleen op de hoogte worden gesteld van dag en uur van de comparitie, maar ook van de plaats waar deze wordt gehouden. De griffier dient dit zo nauwkeurig mogelijk in de kennisgeving aan te duiden.

De tweede zin van het voorgestelde artikel bepaalt dat de kennisgevingen en oproepingen onverwijld worden verzonden. De ondergetekende heeft afgezien van het stellen van een minimum-termijn die zou moeten verlopen tussen de dag van verzending van de kennisgeving (en oproeping) en de dag van de comparitie. Hij heeft er voldoende vertrouwen in dat de griffiers ten deze de nodige voortvarendheid zullen betrachten. Ook in het Besluit oproepingen en mededelingen verzoekschriftprocedure komt een dergelijke termijn behoudens een enkele uitzondering niet voor.

Artikel 4. Het onderhavige besluit en de Wet herziening echtscheidingsrecht dienen gelijktijdig in werking te treden.

De Minister van Justitie,

C. H. F. POLAK.